

Inspraakavond in Amsterdam, een geslaagde lobby

“War is over”

Maandag 23 maart was het dan zover, in het Amsterdamse stadhuis was een inspraakavond georganiseerd waar ondernemers, belanghebbenden en bewoners van het postcode gebied 1012, Amsterdam Centrum hun mening konden geven over de plannen van de gemeente. Ik mocht ook wat zeggen.

De gemeente en dan met name een groep projectontwikkelaars wil zoals bekend het hele centrum van Amsterdam overnemen, opschonen noemen ze dat dan, flink wat ramen en coffeeshops sluiten, volplempen met nóg meer reguliere horeca en natuurlijk fijn appartementjes en gebouwen upgraden en voor veel geld verkopen. Iedereen kreeg 3 minuten spreektijd en met ruim 37 sprekers wordt dat aanpoten. Ik had gevraagd of ik mijn spreektijd mocht gebruiken voor een power point, plaatjes zeggen meer als woorden is mijn overtuiging. Ik wou niet gaan klagen, dat deed de rest wel maar wilde een omtrekkende beweging maken en enkele nieuwe ideeën inbrengen.

Burgemeester Cohen, wethouder Lodewijk Ascher en nog wat ambtenaren en plannenmakers zaten op een podium, verschanst achter een lange tafel en vóór een groot scherm waarop hún plannen te zien waren. Vanuit de zaal kwam een eindeloze reeks klagers, variërend van bewoners, raamexploitanten, coffeeshophouders en cannabis idealisten naar de inspraakmicrofoon die midden in de zaal stond. De mensen achter de tafel hoorden het gelaten en ietwat verveeld aan.

Toen ik aan de beurt was ging ik achter het spreekgestoelte met daarop de laptop staan dat náást de grote tafel stond. Burgemeester Cohen stond gelijk op en ging in de zaal zitten met zijn hele gevolg zodat ze de power point op het grote scherm konden zien dat immers achter hun tafel hing. Ik maakte een omtrekkende beweging, ging niet óók klagen en stelde dat ik alleen maar positief nieuws ging verkondigen, “ De War on Cannabis is over” waar hebben we het nog over, was mijn boodschap! In Amerika heeft president Barack Obama op 10 Februari 2009 de Federale politie verboden nog langer medical marihuana clubs binnen te vallen. Dit markeert een keerpunt in de Amerikaanse war on Cannabis en in het verlengde daarvan die in Nederland.

Zou het geen goed idee zijn om nu eindelijk over te gaan tot regulering? Geef coffeeshops de ruimte om zich te transformeren in besloten cannabisclubs en laat die clubs zelf een aantal leveranciers aanwijzen in hun businessplan? Het enige wat de gemeente, afdeling bijzondere wetten nog hoeft te doen is dat businessplan goed te keuren middels een gedoogverklaring. Het is een kleine moeite om de aangewezen kwekers eens af te lopen, het is heel eenvoudig in te schatten hoeveel wiet er van een teelt afkomt als je kijkt naar de oppervlakte en de teeltmethode. Steeds meer coffeeshops registreren al klanten doormiddel van hun vingerafdruk. Als je de eigenlijke shop binnen wilt moet je door een extra poortje waarbij je je nogmaals met je vingerafdruk dient te identificeren. Het is een kleine stap om de coffeeshop voortaan vereniging en besloten club te noemen. Weet de buitenwereld ook zeker dat alleen volwassenen naar binnen komen en die mogen toch echt wel zelf beslissen welke genotmiddelen ze consumeren of niet dan? In Nederland mag veel in clubverband, zelfs spelen met wapens zoals bij schietverenigingen. De Gamma, Albert Heijn, de videotheek, allemaal draaien ze met systemen die klantentrouw stimuleren. De Melkweg draait al veertig jaar met een ledensysteem en heeft inmiddels miljoenen mensen mogen verwelkomen. Zeuren over jongeren in coffeeshops sloeg trouwens ook nergens meer op want die kopen al lang hun wietjes via de 06 koerier, sneller, véél goedkoper en andere middelen kunnen ook geleverd worden. De presentatie liep goed, er werd gelachen om die slimme jongeren, ik kreeg na afloop een applausje en een handje van de burgemeester, de wethouder en de rest van de achter de grote tafelzitters.

Na afloop van de klachtenronde, in de pauze van de avond, had ik nog een gesprekje met Burgemeester Cohen. "Is dat nou echt allemaal waar wat je vertelde, Wernard" vroeg hij. Ik zei: "Burgemeester ik vertel altijd de waarheid en je kan niet anders dan concluderen dat de War on Cannabis een keerpunt heeft bereikt. In Amerika adverteren artsen actief met een verwijzing voor medische marihuana, kosten \$150,- De patiënt gaat met die verwijzing naar een gemeentelijk loket voor public health en krijgt daar een pasje. In vele staten krijg je daar nog twee extra pasjes bij voor "care takers". Mensen die voor de patiënt wiet kunnen halen als die verhinderd is. In de praktijk schrijven die artsen dus als gekken verwijzingen uit en helpen de patiënten hun familie, vrienden en kennissen aan óók zo'n handig pasje. We moesten er hartelijk om

lachen, die slimme Amerikanen toch! Money talks! Burgemeester Cohen gaf aan geen enkele moeite te hebben met mediwiet en was het met me eens dat met een dergelijke opzet je er op kon rekenen dat in de komende jaren duizenden clubs geopend zullen worden en honderdduizenden, misschien wel miljoenen Amerikanen uit het illegale circuit gehaald worden, uiteindelijk een hele goede zaak!

We kwamen tot de conclusie dat aangezien in Nederland alles 5 jaar later gebeurd het zeker 3-4 jaar zou duren voor hier óók een ommekeer zou plaatsvinden. Het beste was dus om tot die tijd de cannabis zaak te pappen en goed nat te houden.

Hij had sowieso al voorgesteld om de coffeeshops die in het centrum moeten verdwijnen nog 3 jaar extra te geven opdat ze zich op een ander bezigheid konden instellen, dus dat kwam dan mooi uit. Ik gaf de Burgemeester, de wethouder en verschillende aanwezigen nog een kaartje met een verwijzing naar www.cannabisconnections.nl waar een nadere uitwerking staat van mijn power point en moest toen hollen om de laatste trein naar Tiel te halen. Al met al een succesvolle lobby van mijn kant dacht ik tevreden.

Maar het werd nog mooier, in de zaal zat een verslaggever van het ANP die mij een week later belde voor een interview. Ik zat net achterin de Amsterdamse tramlijn 1 en gaf daar een interview van een kwartier met als titel; van Coffeeshop naar Cannabis club. Mijn Amsterdamse medepassagiers luisterden zwijgend mee en deden net of ze niets hoorden, dat kan alleen in Amsterdam hé? De volgende dag stond het artikel op internet en in alle mogelijke kranten, twee dagen later gaf google al 2500 duizend verwijzingen aan. Enkele weken later spraken Burgemeester Leers, Hans van Baalen van de VVD en nog vele anderen al openlijk over het idee, de geest was uit de fles en die krijgen niemand er meer in! Wordt vervolgd!

Wernard Bruining

www.Cannabisconnections, Email: wernard@xs4all.nl

Tiel, Maart 2009